

Широко разтегналъ се бѣше пожара,
Високо се бѣше извилъ.

И цѣло облѣно бѣ въ кърви небето —
Не бѣше ни день то, ни ноцъ. . .
А мѣркатъ се сѣнки далече въ полето
И писъци чуватъ се оцъ.

Той всичко видѣ. . . И горчиво устата
Кривятъ се въ невнятни слова. . .
Той всичко видѣ—и съсъ скърѣ въвъ душата
Склони натежала глава. . .

Тѣй падна тозъ синъ за родина си мила,
Тѣй падна — така побѣди:
Ржка му връхъ знамето бѣ се смразила
На люто ранени гърди.

